

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/504/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7913204709
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:7913204709.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a. s., so sídlom 821 08 Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, proti odporkyni : N. K., narodená XX. XX. XXXX, bytom XXX XX D., S. E. XXX/X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom 080 01 Prešov, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778, zastúpený splnomocneným advokátom JUDr. Ambrózom Motykom, so sídlom Advokátska kancelária XXX XX K., H. K. X, o zaplatenie sumy 1115,44 eur, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporkyne zo dňa 14. 02. 2014 proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica číslo konania 10C/132/2013-123 zo dňa 08. 01. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e**.

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok **nedotknutý**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom návrhu sčasti vyhovel a uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 418,74 eur s 9,5 % ročným úrokom z omeškania od 12. 08. 2011 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšnej časti nárok ako nedôvodný zamietol. Súd rozhodol o trovách konania tak, že žiadnemu z účastníkov konania nepriznal právo na náhradu trov konania s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 2 O. s. p., pričom svoje rozhodnutie zdôvodnil len vo vzťahu k trovám vedľajšieho účastníka. Súd uviedol, že vedľajší účastník vstúpil do konania na ochranu práv spotrebiteľa, avšak súd má v procesnej rovine povinnosť poskytovať spotrebiteľovi ochranu, skúmať ex offio, či spotrebiteľská zmluva neobsahuje ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ak bol potom vedľajší účastník konania zastúpený advokátom, nemožno mať za to, že mu vznikol nárok na náhradu trov konania, nakoľko účelnosť trov nemôže bez ďalšieho automaticky vyplývať len z toho, že návrh bol čiastočne zamietnutý.

Proti výroku rozsudku v časti trov konania vedľajšieho účastníka podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporkyne a navrhol zmeniť rozsudok vo výroku o trovách konania tak, že súd uloží navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového konania v sume 142,22 eur, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia a taktiež trovy odvolacieho konania v sume 40,52 eur, na účet splnomocneného právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. Uviedol, že po doručení návrhu na začatie konania spolu s prílohami, podal vo veci relevantné vyjadrenie dňa 27. 08. 2013, v ktorom vymedzil rozsah svojho pôsobenia tak, že nenamieta samotný uplatnený nárok istiny za poskytnuté elektronické komunikačné služby, namieta však opodstatnenosť uplatneného nároku

navrhovateľa titulom náhrady škody a do konania vstupuje iba ohľadom tohto samostatného nároku navrhovateľa. Pokiaľ súd zdôvodnil nepriznanie jeho trov preto, že súdy sú povinné ex offio prihliadať na neprijateľné zmluvné podmienky, vedľajší účastník v odvolaní argumentoval, že mnohé súdy si túto povinnosť dostatočne nevykonávajú, preto je úlohou spotrebiteľského združenia na nedôvodné nároky navrhovateľa stále poukazovať. Vo veci celkom zjavne podal vedľajší účastník relevantné vyjadrenie, ktoré v konečnom dôsledku malo za následok zamietnutie návrhu v časti uplatneného nároku titulom náhrady škody. Stručne a jasne poukázal vedľajší účastník na to, prečo považuje tento samostatný nárok za nedôvodný a citoval aj z rozhodnutia súdov ohľadom danej problematiky. S ich právnou argumentáciou sa stotožnil aj prvostupňový súd v rozhodnutí vo veci samej. V závere odvolania vedľajší účastník na podporu svojho odvolania poukázal na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov.

Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p. a v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O. s. p. bez nariadenia pojednávania rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku o trovách konania podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 2 a 3 O. s. p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účasti súd rozhodne len na návrh.

Trovy konania sú, okrem iného, aj trovy právneho zastúpenia, ak je zástupcom advokát a náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu (§ 137 O. s. p.).

Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove ohlásilo svoj vstup do konania na strane odporkyne písomným podaním datovaným dňa 24. 06. 2013 a to s ohľadom na predmet konania - spor vyplývajúci zo spotrebiteľského vzťahu a vzhľadom na postavenie odporkyne, ako spotrebiteľa. Súd má z vlastnej rozhodovacej činnosti (§ 121 O. s. p.) vedomosť, že ide o právnickú osobu založenú za účelom ochrany spotrebiteľov podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, pričom jej vstup do konania umožňuje ustanovenie § 93 ods. 2 O. s. p. Vstup týchto subjektov do konania má za cieľ zabezpečiť širšiu ochranu osobám, ktoré sú alebo môžu byť v znevýhodnenom postavení (napr. spotrebiteľa, osoby diskriminované z rôznych dôvodov). Neskorším procesným podaním datovaným dňa 27. 08. 2013 vedľajší účastník upresnil (napriek prvotnému ohláseniu vstupu do celého konania), že vstupuje iba do časti konania ohľadom samostatného nároku navrhovateľa na úhradu sumy 696,70 eur titulom náhrady škody a uviedol dôvody, pre ktoré považuje nárok navrhovateľa v tejto časti za rozporný so zákonom, pričom z obsahu tohto podania je zrejmé, že právna argumentácia vedľajšieho účastníka vyplynula z citácií konkrétnych rozhodnutí Krajského súdu Prešov a Okresného súdu Bratislava III. Vedľajší účastník si súčasne v predmetnom vyjadrení uplatnil a vyčíslil aj trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia v sume 142,22 eur. Oboznámením sa s obsahom spisu odvolací súd konštatuje, že okrem tohto vyjadrenia žiadne ďalšie podanie vedľajšieho účastníka v konaní urobené nebolo a vedľajší účastník sa nezúčastnil ani žiadneho pojednávania v danej veci, na ktorom by prezentoval svoje procesné stanoviská.

Súd prvého stupňa rozsudovočne vo veci meritórne rozhodol na pojednávaní dňa 08. 01. 2014 bez účasti účastníkov konania a navrhovateľovi priznal ako oprávnený nárok len v časti istiny v sume 418,74 eur, ako neuhradených súm za poskytnuté elektronické telekomunikačné služby, pričom vo zvyšnej časti nárok ako nedôvodný zamietol s poukazom na ustanovenie § 420 Občianskeho zákonníka. Súd konštatoval, že navrhovateľ, nesúci dôkazné bremeno, v tomto prípade nepreukázal splnenie predpokladov všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti za škodu, predovšetkým skutočnosť, že by protiprávnym úkonom odporkyne došlo ku škode navrhovateľa. Súd vyslovil, že podľa jeho názoru za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky predáva navrhovateľ telekomunikačné zariadenie za nižšiu ako skutočnú cenu. Rozdiel medzi skutočnou akciovou cenou

mobilného telefónu preto nie je následkom protiprávneho úkonu odporkyne, ale následkom zmluvného konsenzu účastníkov zmluvného vzťahu, ktorý nemôže byť navrhovateľom reparaované prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporkyňou vkladal. Okrem nepreukázania existencie škody súd v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že nebol preukázaný ani kauzálny nexus, pretože aj v prípade preukázania zavineného nezotrvania odporkyne v zmluvnom vzťahu po určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku navrhovateľa by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpna zmluva s odporkyňou s inkasovaním dohodnutej kúpnej ceny. Odvolací súd v súvislosti s konkrétnym odôvodnením rozsudku v zamietnutej časti nároku navrhovateľa tak konštatuje, že dôvody, pre ktoré súd 1. stupňa zamietol nárok v tejto časti, vyplývajú priamo z ustanovení hmotnoprávnej úpravy zodpovednosti za škodu, preto nezodpovedá skutočnosti tvrdenej vedľajším účastníkom, že práve jeho konkrétne vyjadrenie bolo relevantné z hľadiska rozhodnutia a prijatého právneho záveru okresného súdu vo veci samej.

Účelnosť pôsobenia vedľajšieho účastníka v konaní a efektívnosť jeho procesných úkonov nie je možné hodnotiť paušálne, ale je nutné posudzovať ich vždy individuálne, zohľadniac jednak účelnosť konkrétnych procesných úkonov tohto účastníka konania, no v neposlednom rade je nutné prihliadnúť na procesnú situáciu a štádium konania, v ktorom vedľajší účastník svoje procesné úkony realizoval. Nemožno preto nikdy konštatovať a paušalizovať, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorým je záujmové združenie založené za účelom ochrany práv spotrebiteľa, by za každých okolností v prípade procesného úspechu, resp. aspoň čiastočného procesného úspechu v konaní účastníka, ktorého záujmy podporuje, vznikol nárok na náhradu trov konania.

Odvolací súd s poukazom na uvedené konkrétne procesné úkony a najmä s poukazom na konkrétne odôvodnenie rozsudku v zamietnutej časti nároku sa stotožňuje s úvahou okresného súdu, že účasť vedľajšieho účastníka v danom konaní nemožno považovať za účelnú. Odvolací súd v neposlednom rade však poznamenáva, že už samotné vymienenie si časti konania vedľajším účastníkom, do ktorého podľa svojej vôle vstupuje, nie je v súlade so zákonnou procesnou úpravou účasti vedľajšieho účastníka v konaní. Procesná norma v žiadnom zo svojich ustanovení neumožňuje vstúpiť vedľajšiemu účastníkovi, ktorého účelom a sledovaným cieľom je podporovať hlavného účastníka, len do časti konania, v ktorej sa mu javí ako pravdepodobný úspech účastníka, ktorého záujmy má podporovať v celom konaní. Vymedzenie rozsahu, (iba) v ktorom vstupuje vedľajší účastník do konania na strane odporkyne, preto nemožno považovať za právne relevantný postup. Je preto nutné mať za to, že vedľajší účastník, pokiaľ avizoval svoj vstup do konania na strane odporkyne, vstúpil do konania v tom rozsahu, v akom sa toto konanie odporkyne, ktorej záujmy mal vedľajší účastník v konaní hájiť, týka. Vedľajší účastník na strane odporkyne sa nezúčastnil žiadneho pojednávania pred súdom, pričom konštatovaný obsah jeho jediného vyjadrenia vo veci nemožno považovať za zásadne právne relevantný. Ako už odvolací súd konštatoval s poukazom na konkrétne odôvodnenie rozsudku súdu v časti zamietnutého nároku, vyslovený právny názor súdu zodpovedá hmotnoprávnym ustanoveniam a taktiež konštantnej judikatúre všeobecných súdov. Ani v samotnom vyjadrení vedľajší účastník neprezentoval vlastné právne úvahy, ktoré by boli natoľko zásadne a právne významné, aby mali zásadný vplyv na meritórne rozhodnutie súdu; je možné konštatovať, že sa zamerával viac-menej na citáciu z odôvodnenia konkrétnych rozhodnutí súdov a to Krajského súdu v Prešove a Okresného súdu Bratislava III. S poukazom na uvedené dôvody, je potom nutné považovať aj pôsobenie vedľajšieho účastníka v danom konkrétnom konaní za nadbytočné, neúčelné a neefektívne; neprináleží mu preto ani právo na náhradu trov konania, spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia.

Z uvedeného dôvodu potom okresný súd správne postupoval, keď po rozhodnutí vo veci samej rozhodol o náhrade trov prvostupňového konania a vyslovil, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Odvolací súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti výroku o trovách prvostupňového konania potvrdil podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny; vo zvyšku zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

O náhrade trov odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O. s. p. a navrhovateľovi, hoci v odvolacom konaní úspešnému účastníkovi, náhradu trov druhostupňového konania nepriznal, nakoľko tento účastník si

trovy odvolacieho konania v súlade s ustanovením § 151 ods. 1 O. s. p. nevyčíslil, ani ich nežiadal priznať a odvolací súd tak má za to, že si trovy odvolacieho konania neuplatňuje.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.